

namesto vreče. Kajti brdka žena je spoznala, da različnih živil ne gre metati v vrečo. Zato je prinesla velik koš, v kateri je vse lepo spravila.

„Najbolje je zdaj“, nadaljuje Barbarossa, obrnivši se k Maksu, „da sedeš ti k mali pevki v voz, kamor spravimo tudi koš. Mi pa gremo dalje peš, a Andrejček nam bode za kažipota.“ To se je tudi sklenilo. Ko se je pa sprevod hotel pomikati dalje, se Barbarossa hipoma spomni še nečesa. „Stojte!“ je rekel. „Nihče ne ve, kake nevarnosti in težave nas čakajo na tem nočnem potovanju. Zatorej slédi vsak mojemu zgledu ter si vzemi steklenico vina na pot.“ To rekši, stopi v gostilnico, da si naroči steklenico vina. Vsi drugi so mu hrumeč sledili; kajti obče je ugajal ta predlog.

Naposled so bili vsi na mestu in potovanje se je lahko pričelo. Sprevodu na čelu je stopal orjaški Barbarossa ob strani malega Andrejčka. Makso pa dvigne Franciko v odprti voz, sede k nji ter postavi veliki koš tik pred sebe. In tako so potovali dalje. Bil je lep večer, in zahajajoče solnce je zlatilo nebo. Franciki je silno ugajalo, voziti se ob strani prijaznega svojega varuha. Dobila je bila tako zaupanje v njega, da se ji je kmalu razvozlal jeziček. Pripovedovala mu je, kakó je živela v domači hiši z materjo, z Andrejčkom in s kozo, in kaj vse počenjajo doma. (Konec prih.)

Ptičar.

Pridíte bliže,
Pevčice mlade,
Ne bi li v kletki
Bivale rade?
Jajčeca grele
V mehkih peharcih,
Vedno pri polnih
Pele kozarcih?
Zunaj po gnezdih
Sokol iztika;

Kajkrat pred hišo
Zrno vas mika,
Da bi je vzele,
Ali oholi,
Stari petelin
Vam ne dovoli.
Pridíte bliže,
Pevke krilate;
Kaj bi se bale
Kletke bogate?!

Silvin Sardenko.

